

Есень въ гората

Чуждитѣ крака.

(Народна приказка)

Отишълъ единъ селянинъ въ града, продалъ каквото ималъ да продава и си купилъ ботуши. Съ останалитѣ пари се напилъ здравата. Чашка по чашка — все по малко пилъ, додето се залюлѣлъ на четири страни. По пѣтя за село падналъ и заспалъ. Следъ малко минали нѣколко души селяни. Огледали се, разбрали, че нѣма никой наоколо и му изули ботушитѣ. Пияниятъ нищо не усѣтилъ. Следъ малко миналъ другъ селянинъ съ каруцата си. И той билъ пиянъ, но все пакъ можелъ да управлява кое какъ конетѣ. Когато приближилъ, гледа: човѣкъ се опѣналъ прѣко пѣтя. Убитъ ли е или пиянъ? Той дръпналъ поводитѣ, спрѣлъ каруцата и викналъ:

— Ей, байно, ако си живъ, прибери си баремъ краката да мина!

Пияниятъ повдигналъ глава,

разтрилъ помжтнѣлитѣ си очи, и съ пресипналъ гласъ запиталъ:

— Ж. . .

— Прибери си краката!

Пияниятъ се повдигналъ на лакътъ и си погледналъ краката. Гледа и не вѣрва: неговитѣ сж съ ботуши, а тия — боси. И чорапи нѣматъ... Погледналъ, па отсѣкалъ:

— Карай, тѣзи крака не сж мои. Трѣбва да сж на другиго, — казалъ той и сложилъ главата си върху каменната настилка на пѣтя.

Пияниятъ каруцаръ, безъ да мисли много, прекаралъ каруцата презъ краката на пияния. Единъ сърцераздиращъ викъ процепилъ запусѣлото поле. Уплашенъ, каруцарътъ шибналъ конетѣ, и каруцата се загубила въ облакъ отъ прахъ.

Пияниятъ отрезнѣлъ отведнѣжъ... *Силиянъ Чилингировъ*